

Beslissing 2011-09 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer en mevrouw B.

tegen

Het Laatste Nieuws en Tonny Verhaeghe, journalist

Met een brief van 30 september 2010 dient advocaat Yves Andriessen namens zijn cliënten, de heer en mevrouw B., klacht in naar aanleiding van een artikel dat op 2 september 2010 is gepubliceerd in Het Laatste Nieuws. Het Laatste Nieuws heeft op de klacht geantwoord met een brief van 14 oktober 2010. Met een brief van 4 januari 2011 heeft advocaat Andriessen laten weten dat zijn cliënten het niet eens kunnen zijn met het standpunt van Het Laatste Nieuws en dat zij een uitspraak vragen van de Raad voor de Journalistiek.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 22 april 2011. Klagers verschenen in persoon, bijgestaan door hun advocaat Yves Andriessen. Namens Het Laatste Nieuws en de betrokken journalist verscheen Raymond De Craecker, hoofd redactiebeheer van de krant. Ook journalist Tonny Verhaeghe was persoonlijk aanwezig.

DE FEITEN

Klagers zijn de ouders van een jongeman die in 2009 overleden is aan een overdosis en die een van de vrienden was van Bas Luyten. In augustus 2010 is er in de media veel aandacht voor het ontslag van N-VA-senator Kim Geybels, die samen met Luyten naar Thailand was gereisd en daar in een drugszaak verwickeld was geraakt. In een artikel van Tonny Verhaeghe in de krant van 2 september 2010 wordt in volgende bewoordingen verwezen naar een vriend van Luyten die aan een overdosis is overleden: ‘In zijn vriendenkring wordt alvast ook flink gebruikt, met dramatische gevolgen. Op (*datum vermeld*) sterft Bart B., één van zijn beste vrienden uit (*gemeente vermeld*), aan een overdosis.’

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klagers voeren twee bezwaren aan tegen de berichtgeving in Het Laatste Nieuws. In de eerste plaats betogen zij dat journalist Tonny Verhaeghe op een opdringerige manier te werk is gegaan bij zijn nieuwsgaring. De journalist heeft de nieuwe bewoners van de woning waar klagers vroeger verbleven onbeschoft benaderd en heeft hen de reden van zijn bezoek bekendgemaakt. Toen klager door de nieuwe bewoners op de hoogte was gebracht van het bezoek van de journalist, heeft klager hem zelf gebeld en heeft hij hem gevraagd om niets over zijn zoon in het artikel te vermelden. Desondanks heeft de journalist in zijn artikel van 2 september 2010 verwezen naar de doodsoorzaak van hun zoon, en heeft hij daarover zoveel gegevens vermeld dat hij in ruime kring kon worden geïdentificeerd. Klagers wijzen erop dat het gerechtelijk onderzoek nog altijd lopende is, en vragen zich af hoe de journalist aan zijn informatie is geraakt. Alleszins heeft de krant door haar berichtgeving hun privacy ernstig geschonden en heeft ze hen bijkomend leed bezorgd. Klagers wijzen erop dat de doodsoorzaak van hun zoon niet in ruime kring bekend was, en zelfs niet in hun eigen familie, maar dat door het artikel in Het Laatste Nieuws iedereen op een pijnlijke manier ervan op de

hoogte werd gebracht. De berichtgeving heeft bij hen dan ook een wonde opnieuw open gereten.

Het Laatste Nieuws en journalist Tonny Verhaeghe betogen dat het nooit in hun bedoeling heeft gelegen om klagers te kwetsen. Het artikel beoogde enkel de persoon van Bas Luyten te situeren, die ex-senator Kim Geybels in een drugszaak had betrokken. De verwijzing naar de zoon van klagers was relevant, omdat deze een goede vriend was van Luyten en Luyten zelfs een tijd lang op hun adres ingeschreven is geweest. Om rekening te houden met de gevoelens van klagers, is niet de volledige naam van hun zoon vermeld, maar enkel zijn voornaam en de eerste letter van zijn familienaam. Deze gegevens waren nodig om het verhaal in zijn context te plaatsen. Journalist Tonny Verhaeghe heeft trouwens kunnen vaststellen dat veel mensen in de gemeente reeds op de hoogte waren van de doodsoorzaak van klagers zoon. Verhaeghe ontkent ook formeel dat hij de huidige bewoners van het huis en klager op een arrogante manier heeft benaderd. Hij heeft de huidige bewoners van het huis niet de reden meegedeeld waarom hij op zoek was naar de klagers, wat erop wijst dat hij tijdens zijn nieuwsgaring met hun gevoelens rekening heeft gehouden.

BESLISSING

Over het optreden van de journalist:

Uit de gegevens van het dossier en de stukken die klagers hebben overgelegd, kan niet worden afgeleid dat de journalist op een onbehoorlijke en onbeschofte manier zou zijn opgetreden tijdens zijn nieuwsgaring. Klagers leggen een getuigenis voor van de huidige bewoners van hun woning, die de journalist heeft gecontacteerd. Zij hebben het over een optreden dat 'vrij opdringerig' of 'uiterst opdringerig' was. De journalist heeft echter aannemelijk gemaakt dat die indruk het gevolg is van het feit dat hij niet anders kon dan wat aandringen om de contactgegevens van klagers te verkrijgen, nu hij bewust de reden daarvoor niet wou vermelden. Dit onderdeel van de klacht is dan ook ongegrond.

Over de vermelding van persoonlijke gegevens:

Artikel 23 van de Code van de Raad voor de Journalistiek bepaalt: '*De journalist respecteert het privéleven van personen en tast het niet verder aan dat noodzakelijk in het maatschappelijk belang van de berichtgeving. De journalist gaat in het bijzonder omzichtig om met mensen in een maatschappelijk kwetsbare situatie, zoals minderjarigen, slachtoffers van criminaliteit, rampen en ongevallen, en hun familie.*' In het artikel dat gepubliceerd is op 2 september 2010 worden niet alleen de voornaam en de eerste letter van de familienaam van klagers zoon vermeld, maar ook de gemeente waar hij woont, de datum van het overlijden en de doodsoorzaak. Het Laatste Nieuws en de journalist tonen geen maatschappelijk belang aan waarom het noodzakelijk was om klagers zoon in een dergelijke verregaande mate te identificeren. Klagers zoon was hierdoor herkenbaar, wat ongetwijfeld bijkomend leed heeft veroorzaakt. Dat had voor de journalist duidelijk moeten zijn na het telefoongesprek dat hij de avond voor de publicatie met klager heeft gevoerd. Dit onderdeel van de klacht is dan ook gegrond.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

De klacht is gegrond in haar tweede onderdeel

Brussel, 12 mei 2011